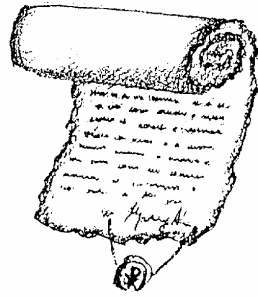

Hírlevél

A NAGYTÉTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

1996.október 20. Vasárnap

IV. évfolyam 2. szám

Csillagok közt jártunk

Egyszer erdei tisztáson heverészve csodáltam az égboltot. Olyan érzésem volt, hogy repülnöm kéne felé, hív, mert a messzeségben a gyermekmesék valóra válnak. Él ott egy király, országában minden csillag, csilingel, mindenki kacagva, boldogan játszik.

Telt-múlt az idő, soha nem gondoltam volna, hogy ez a képzeletbeli utazás megismétlődik. Április közepén nálunk járt Hajnal László csillagász, és a kápolna belsőséges hangulatában diáival magyarázta ezt a csodát, amit a Teremtő nekünk, értünk alkotott.

Elindultunk a nap felé, amely a hozzánk legközelebb eső csillag. Ha autóval akarnánk megtenni Kék Bolygónk és a Nap közti távolságot, óránként 100 km/órás sebességgel haladva, 170 évig tartana éjjel-nappal az utazás. Ezért kellett angyalszárnyakat kapnunk, hogy gyorsabban tudjuk áttekinteni az állatövi csillagképeket, a hármas rendszerű északi sarkcsillagot, a nyolc fényévre lévő, kékesen villogó Szíriuszt, és még sorolhatnánk.

Több ezer csillag összetartozó tömege a tejút, de ebből is sok-sok tarkítja a világűrt. Már nagyon

messze jártunk, de a kvazárok, az óriáscsillagok világa csak most látszott.

Innen indultunk vissza, hogy a közben "parányivá zsugorodott" lakóhelyünket megkeressük. És most éltük át a csodát! Csak Isten segítségével találtunk vissza ebben a csillagrengetegben, mert emberi ész nem foghatja fel, nem győzheti le ezt a távolságot. Csak a Teremtő tud kiigazodni ebben az útvesztőben, csak az Ő segítségével juthatunk el hozzá. Ha este felnézünk az égre, halljuk hívó szavát, a csillagok fényének tükrében látjuk minket szerető, gondviselő szemét.

Izzó tűztől fénylő sokaságban Földünk egy parányi ékszer. Szépségének értelmet Jézus, isteni egyszülött fia adott. Kérjük, hogy a Szentlélek éltető ereje segítsen ötvözni bennünk a szeretetet a Teremtő Isten tervének elfogadására, Jézus tanításainak meghallgatására, bolygónk sokszínű faunájának óvására.

Amen.

(M. M.)

Kedves egyházközségi testvérek!

Mottó:

"... talán őrzője vagyok testvéremnek?"

/Ter. 4.9./

Bármilyen témához nyúlunk is hitünkkel kapcsolatban, mindig megérezhetjük Isten iránymutatását, üdvörténeti vonalvezetését.

Mert miért nevezhetjük egymást testvérnek azonkívül, hogy van közös Mennyei Atyánk? Például azért, mert felelősek vagyunk egymásért. Már a teremtés könyvében is megjelenik a gondolat Káin és Ábel történetében. Káin pimasz kérdésére Isten nem is válaszol, de a büntetés magáért beszél: felelős vagy testvéredért, őrzője vagy testvérednek!

Az Újszövetségben már áttelődött a hangsúly a lelki, az üdvösséget befolyásoló jelentésre. Vegyük például Máté evangéliumából a 18. fejezetből a testvéri figyelmeztetésről szóló részt. Ez bemutatja nekünk a tapintatos, az igazi szereteten alapuló "testvérőrzést". Nem véletlen az sem, hogy ezután következik a közös imáról szóló rész, amelyben ezt olvassuk: "Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük." (Mt 18,20)

A TARTALOMBÓL

Elkészült.....	2.
Ha kedd, akkor nyugdíjasok összejövele.....	2.
Beszámolók a nyári táborokról, zarándoklatokról és lelkigyakorlatokról.....	3 - 5.
Az elsőáldozásról.....	4.
Piroska és Farkas.....	6.

Aztán ott van Máté evangéliumának 25. fejezete, az utolsó ítélet. Kiket is nevez Jézus Atyja áldottainak? Akik a másik ember felé fordultak, akik testvéreiket szolgálták.

Egész életre szóló feladat ez a számukra. Egyrészt azért, mert egész életünket emberek társaságában éljük le, mindig lesz olyan, akire figyelhetünk. Másrészt azért, mert a léc magasra van emelve, átugrani sosem tudjuk, csak megközelíteni: "legyetek hát tökéletesek, amint Mennyei Atyátok tökéletes." (Mt. 6,48) És ezt az ellenség-szeretetről szóló tanítás után mondta!

Felelősek vagyunk egymásért az egyházközségben is. Rendszeresen összejövünk Jézus nevében a Szentmiséken és hisszük, hogy ott van közöttünk. Az egyházközségek léte hagyományaink szerint szintén Jézus akarata. Kötelességünk tehát, hogy őrizzük egymást az egyházközségen belül is. Erre nagyszerű lehetőségnek tűnik az immár több éve ősszel megrendezésre kerülő **egyházközségi nap**.

Ezt idén **november 16-án 14 órai kezdettel** tartjuk és a misével ér véget.

Mindenkit szeretettel várunk, aki őrzője testvéreinek.

Szeibert András

Ha kedd, akkor nyugdíjasok összejövedele

A plébániaudvari féltető birtokbavétele és a pápalátogatásra való lelki előkészület jegyében zajlott a nyugdíjasok szezonnyitó összejövedele szeptember 2.-án, kedden. Igen nagy létszám - mintegy 35 fő - élvezte Ferenc atya speciális receptje szerint készült körözöttet, a hittanosok "Márta néniének" tojáskrémjét, a borocskát no és a lelki táplálékot. Ferenc atya ismertette II. János Pál pápa életútját, második magyarországi látogatásának programját. A jelenlévők szívvel lélekkel énekeltek és fohászokdtek a Jóistenhez az út sikeréért.

Lapzártánk idején, október 15.-én az új plébániai közösségi szobában indultak Endrődi Erzsivel a rendszeres, kéthetenként megrendezett keddi összejövedelelek.

ELKÉSZÜLT...

"Mihaszna szolgálak vagyunk,
hisz csak kötelességünket teljesítettük"
(Lk.17.10.)

Az egyházközség képviselőtestületének 96. február 17-i ülésén született döntés az ez évi nagyobb jellegű munkálatokról. (Lásd a Hírlevél előző számát.)

Örömmel jelenthetjük, hogy a munkák elkészültek.

- A szentély padozatának magasztása május-június hónapokban készült. Acél vázszerkezet, 19 mm-es rétegelt lemezborítással, közös szőnyegtakarással. Olyan megoldásokat sikerült alkalmazni, hogy a templom műemlék részeit nem sérti, valamint a lépések által keltett dübörgő hang minimális.
- A plébánia udvarán emelt féltető építése is befejeződött. E munka keretében a kőkerítést is megmagasztották, valamint a bejárati kaput tartó kőoszlopok megerősítése is megtörtént. A fenyőfából készült váz szerkezet a plébánia épületével megegyező színű eternit palaborítást kapott. A Bramac fagyálló vörös lapburkolat igazán hangulatos keretet ad a nyári időszak közösségi rendezvényeinek.
- A plébániaépületben a 2. és 3. utcai szobából lett kialakítva a közösségi helység. E helység ad azóta is helyet a felnőtt hittanoknak, az idősek összejövedelének és az elsőáldozás után agapének.

Valamennyi elkészült "létesítménnyel" kapcsolatban elhangzott a számomra legkedvesebb vélemény: "Olyan, mintha ez mindig így lett volna." Ez mutatja, hogy mind funkciójában, mind külső megjelenésében kielégíti a hívek ízlését, igényét.

Köszönet mindazoknak, akik ötleteikkel, szaktudásukkal, aktív kétékezi munkájukkal, adományaikkal hozzájárultak a munkák sikeres befejezéséhez. A Jóisten fizesse meg nekik áldozatukat.

Külön köszönet illeti Plébánosunkat, aki nemcsak a munkálatok szervezésében, lebonyolításában, de azok minden kellemetlenségének elviselésében - nagy türelemmel - oroszlánrészt vállalt.

Jó szívvel állapítható meg, hogy a munkálatok valóban Isten dicsőségére készültek.

Botos István
egyházközségi képviselő-
testületi tag

Írtunk, tekertünk, győztünk...

... mert megírtuk helytörténeti dolgozatunkat, körbejártuk biciklivel a két egyházközség látnivalóit (Baross Gábor telep, Nagytétény), és megnyertük a vetélkedőt 1996. június 8.-án.

A nagy mérkőzés a Szent Bernát házban volt, ahová a lelkes nagytétényi csapatot (Kakuk Maya, Szeibert Nóra, Botos Öcsi, Koncz Péter, Németh Ádám) még lelkesebb szurkolók kísérték.

A verseny két részből állt. Először egy-egy feladatlapot (persze azonosat) kellett kitölteni a fiataloknak, utána pedig az otthon előre elkészített (elősütött) színdarabokat adták elő.

Mialatt a két csapat a feladatlapokkal "szórakozott", Gábor atya játékkal szórakoztatta a közönséget. Rózsa György Tipp-Hopp játékához hasonlóan a rögtönzött csapatoknak helytörténeti kérdések válaszaiban fellelhető számokra kellett tippelniük. (Nekem nagyon tetszett.)

A feladatlapok kijavítása után örömmel hallottuk, hogy 2 azaz kettő pont előnye van a tétényieknek. Ezt a hatalmas előnyt sikerült is megtartanunk, ugyanis a kacagtató színdarabokat egyformának ítélte a zsűri.

Akik ott voltak, jól érezték magukat, akik nem jöttek el, sajnálhatják.

Ui.: A két csapatnak még otthon indulót is kellett írni. Ezek szövegét és dallamát a következő számban közöljük.
Boronkai Zsuzsanna

Egy lelkigyakorlat emlékére

Nyár derekán, Szeibert András "megszokott" szervezésében az érdi Regina Mundi Ciszterci Nővéreknél maroknyi csapatunk Loyolai Szent Ignác féle lelkigyakorlaton vett részt Kiss Ulrich jezsuita atya vezetésével. Témánk az Istenbarátság - emberbarátság volt.

Nehéz szóba önteni az elmélkedéseket, nehéz magyarázni a barátságot. Az életünknek értelme van, de ez olyan értelem, amit mi adunk neki. Beletartozik a barátság, ami nem más, mint Isten barátságának földi visszfénye. A barátság ragaszkodással jár, de igazán csak Isten nélkül nem tudunk élni. Ezért élünk mindnyájan reményben. Ebből születik a szeretet és a hit, az út végén pedig arcot, alakot ölt a Szeretet. A teremtő Isten az

egész világot szépségével együtt segédeszköznek teremtette számunkra, hogy tervét, a SZERETETKÖZÖSSÉGET megvalósítsuk.

A lelkigyakorlat első napján pontákat (szempontokat) kaptunk (.. és fincsi vacsorát a nővérektől). A második nap Jézus születésének körülményein elmélkedtünk, este a nővérek karácsonyi asztalt varázsoltak a vacsorához. A Mennyből az angyalt énekelve teljesebbé vált a hangulat, éjfélkor virrasztottunk a kis Jézus születéséhez. Másnap Jézus életét, délután a kereszttűját elevenítettük fel. Itt mindenki egy-egy stációt kapott, ahol élő szóval imádkozott. Vacsora után, tábortűz mellett szeretettel beszélgettünk egymással, a pattogó szikrák az ég felé repítették gon-

dolatainkat. A Feltámadást vasárnap délelőtt játékos formában adtuk elő. Így éltük át röpké négy nap alatt Isten tervét Jézus születésétől feltámadásáig, sokszor gyermeki szemmel csodálva, vagy felnőtként megértve.

A mindennapi Szentmise segítette Istenhez való közeledésünket, a zirci Ipoly atya elsömisés áldása volt "Ulrich" meglepetése számunkra.

E bentlakásos lelkigyakorlattal a hármasszám misztikussá vált számomra. Háromszor kapok egy évben nyomatékosan erősítést a hit, a remény és a szeretet gyakorlására: télen karácsonykor, tavasszal húsvétkor és a nyári lelkigyakorlat idején.

Mindenkinek köszönet érte!

/ M. M. /

Kosd, 1996

Már negyedik éve tartozik közös nyári programjaink sorába a kosdi hittantábor. Augusztus közepén 50-55 budafoki és nagytétényi gyerek indult el Varga Márta néni vezénylete alatt a Váctól 5-6 km-re fekvő falu plébániájára.

Most már olyanok vagyunk, mint egy nagy család, amely évről évre új tagokkal bővül. Általános iskola első osztályosaitól kezdve minden korosztály képviselteti magát. Idén mi főztünk Gizi néni "konyhafőnöknő" irányításával.

Felmásztunk Drégelyvárra, megtekintettük a zebevényi festőműzeumot, a Migazzi kastélyban Olívia

nővér már ismerősként üdvözölt minket. Nagyboldogasszonykor a márianosztrai kegytemplomban vettünk részt Szentmisén. Vácon Keszthelyi Ferenc püspökatyá vendégei voltunk. Rendeztünk irodalmi és zenei délutánt, német vetélkedőt és sok vidámságban is részünk lehetett.

Az esték különös hangulatát a templomi elmélkedések adták meg. Ezek a tábor legfontosabb eseményei közé tartoznak, hiszen mindannyian tudjuk, hogy Isten tart össze minket, együtt kell a Hozzá vezető úton mennünk.

Eszter

Klaspompusztá

Augusztus végén, az utolsó meleg nyári napokban indultunk útnak a Boronkai család szervezésében, hogy mi, egy maroknyi nagytétényi fiatal, egy hétvégét töltsünk el Klaspompusztán, a természetben. Az odavezető utat igen kényelmesen, autókban tettük meg, ezután következett a nomád táborozás.

Sátrinkat gyönyörű környezetben, hegyekkel körülölelt tisztáson vertük fel. A civilizációt egyetlen nyomós kút képviselte. Ennek meg volt a maga sajátos hangulata. Sötétedés után petróleum- és zseblámpa fényénél beszélgettünk, kártyáztunk. Tábortűzet is gyújtottunk, amely kellemes meleget is adott, hiszen ilyenkor már hűvösek az

éjszakák.

Minden napot közös imával kezdünk és zárunk. Szombaton korán reggel keltünk egy egész napos gyalogtúra kedvéért. Ez a túra valóban az egész napunkat kitöltötte, sőt még az éjszaka egy részét is. Tavalyi kirándulásunkhoz hasonlóan ismét sikerült egy kis izgalmat okozni. A társaság két csoportra oszlott aszerint, hogy ki mennyire bírta erővel. Én ahhoz a csoporthoz tartoztam, akik bizony nem mindig tudták tartani a tempót, lemaradoztak. Mint később kiderült, a fürgébb csapat viszont az utat nem ismerte olyan jól (a térkép is a hátsóknál maradt), s a jó útról leterve egyszer csak eltűntek a szemünk elől. Visszaérkeztünk a táborba, nekiálltunk vacsorát készíteni, eközben be is sötétedett. Társaink sehol, a keresésükre indultunk, de nem jártunk sikerrel.

Néhány órával később bukkantak fel, s mint mesélték, a hegy másik oldalán kötöttek ki, jó néhány kilométerrel megtoldva egyébként is hosszú túránkat. Mire a hegyet megkerülve táborhelyünkre érkeztünk, már készen várta őket az illatozó töltött káposzta.

A finom vacsora mindenkit megbékített. Vasárnap reggel ismét autóval indultunk haza.

Élményeinkért elsősorban a Boronkai családot illeti köszönet, remélem, jövőre is lesz kedvük és energiájuk velünk útra kelni.

Szeretném még megköszönni mindazok segítségét, akik autóval elhoztak minket és eljöttek értünk. Jó volt együtt!

(M. E.)

Sok szeretettel ajánljuk az olvasók figyelmébe a következő cikket, melyet a Hírlevél legfiatalabb szerzője, Kuzmich Dorka írt:

Az elsőáldozás

Már nagyon vártam azt a napot, amikor elsőáldozó lehettem. Több héten keresztül készítettek elő minket – Ferenc atya és Márta néni – a nagy eseményre. Gyakoroltuk azt is, hogyan kell majd áldoznunk. Szombaton győnni kellett.

El sem tudtam képzelni, hogy mit kell csinálni, de amikor kijöttem, úgy éreztem, mintha elrepülnek. Vasárnap reggel nagyon izgultam. Egyforma fehér ruhát kaptunk és a nyakunkba egyforma keresztet akasztottunk. Mindenki kapott egy szép gyertyát. Nyolcan voltunk elsőáldozók. Az ünnepélyes bevonulás után a két első padban foglaltunk helyet. Mise közben megijítottuk keresztségi fogadalmunkat.

Ferenc atya beszédében azt hallottuk, hogy továbbra is gyakoroljuk hitünket. Elsőáldozásunk után hálát adtunk Istennek, hogy eljutottunk ideig és kértük, hogy továbbra is tartson meg hitünkben. Ezután hárman verset mondtunk. Mise után a plébánián Ferenc atya és Márta néni agapéval vártak minket.

Örülök, hogy e nevezetes naptól majd én is áldozhatok!

Kuzmich Dorka

SZOMSZÉDOLÁS

A barossi és a nagytétényi fiatalok találkozásai

A tavasszal helytörténeti vetélkedő keretében találkoztak a fiatalok. Nyáron, vasárnap esténként pedig egy bizonyos labda rugdosása jelentett izgalmas és egyben fárasztó élményt a nagytétényi kastélyparkban. Focizni Gábor atya is szívesen beállt, mégpedig hol a barossiakhoz, hol pedig hozzánk. Megérzése, mely szerint Ő mindig a vesztes csapathoz áll be, rendszerint igaznak bizonyult.

Egy alkalommal látom ám, hogy a labdám a fa tetején landol. Elkiáltom magam: "Ki rúgta fel a labdát a fára?!" Gábor atya felém fordul: "Én voltam!" Mire én: "Ó ... Semmi, semmi..."

Egy másik vasárnap este a tétényi fiatalok közül néhányan átmentünk Baross Gábor telepre gitáros, énekes misére, és elfogadtuk a meghívást, mely szerint maradjunk ott szalonnasütésre. Olyan sok fiatal gyűlt össze, hogy a tűz körbe se tudtuk ülni illetve állni.

Szeptemberben Nagytétényben mi is megtartottuk a plébániakertben a frissen készült tűzrakóhely felavatását. Körülbelül huszan voltunk, ami lehetővé tette, hogy meghitt együttlét alakuljon ki. A szalonnából olyan sok maradt, hogy a következő szalonnasütés időpontján is lehet gondolkodni.

A fiatalok legközelebbi találkozása szintén egy megmérettetés: ministráns-vetélkedő lesz Budatétényben.

/ Maya /

Még mindig szomszédolás...

Szinte minden korosztály képviseltette magát május elsején egy pilisi túrán. Autózást és gyaloglást váltogatva, Gábor atya vezetésével jártunk lankákon is, sziklák között is. Nagyon hangulatos Csobánka, a Szentkút de a pilisszentkereszti szurdok romantikáját is mindenkinek ajánljuk!

Augusztus egyik vasárnapján az esti misén szép klasszikus műsorral vendégszerepelt a barossiak énekkara. Köszönjük!

"valamit a Zarándokutakról...."

A millicentenárium évében első zarándokutunk is ehhez a történelmi eseményhez kapcsolódott. Április 23-án felejthetetlenül szép, élményekben gazdag utat tettünk az ópusztaszeri Történelmi Emlékparkba. Nehéz szavakba önteni azt a hatást, amit a romjaiból újjávarázsolt, a honfoglalás emlékét idéző Feszty-körkép látványa gyakorolt reánk. Nemcsak a 15 méter magas, 113 méter kerületű festmény, de a szinte beleolvadó dioráma, a fény- és hangeffektusok mind azt a hatást keltik, mintha természetes táj venné körül a nézőt. Történelmi levegőt árasztanak a park egyéb létesítményei: az emlékmű, a skanzen, az ősmagyar stílust idéző fapavilonok.

Ezen a napon jártunk Szegeden, a Fogadalmi templomban, ami a XX. századi templomépítészetünk monumentális alkotása. Szentmisét az alsóvárosi Havi Boldogasszony Templomában hallgattunk.

Június 15.-én kellemes szép időben az 1500 méter magas hegycsúcs alatt fekvő ausztriai Maria-Schutzra zarándokoltunk. Áhítatot ébresztett az ember szívében a magas hegyek között épült kegytemplom, a barokk művészet remeke. Szentmise után indultunk másik uticélunkhoz Szt.Margarethenbe. Itt 1925 óta 5 évenként rendezik meg az egykori - magyar néven - margitbányai település lakói a Krisztus működését és szenvedéstörténetét megjelenítő Passiójátékot. Az ősi római-kori kőfejtő ideális környezetet ad és megrendítő az a hatás, amit a természet adta szintéren a szereplők által mélyen átélt és a valóság-érzetét keltő előadás nyújtott.

Egyházközségünkben hosszú évek óta szervezünk zarándokutakat. Így az idők távlatából egy picit talán

érdemes a megtett utakra visszatekinteni. Az első közös út a 80-as évek végén az örök városba, Rómába vezetett. S míg az évek során át megjártuk Lourdes, Maria-Zell, Czestochova és Magyarország számos Szűzanya-kegyhelyét, - az idei utolsó utunk mintha egy csodás ívet hidalna át - Esztergomba vezetett, ahol a millicentenárium alkalmából Magyarország és a Vatikán ezer éves kapcsolatáról rendezett kiállítást tekintettük meg, aminek külön hangsúlyt ad a Szentatya szeptemberi magyarországi látogatása.

Húsz közös zarándokutunk során számtalan kilométert megtettünk, sok határkövet hagytunk magunk mögött. Amikor azt kívánom, adja a jó Isten, hogy a tavasz beköszöntével újra szép kegyhelyeket látogassunk meg együtt, - egy kicsit arra is gondolok, hogy földi zarándokutunk határkövei egyre fogynak. Ilyenkor sokszor fülembé csengnek egy nagyon szép Loewe vers sorai:

"Bármerre járok, mindig egy óra van velem
M megbízható barát az kísér hűségesen.
Nagy Mester alkotása, művészi gépezet,
Ha búsulok s örülök, oly lázasan ketyeg.
És ha megáll majd egyszer - nem lesz már újra jó
Amíg kezébe nem veszi a művész - az Alkotó
El kell majd menni Hozzá - messze lakik nagyon
Végtelenség honában, túl földön, csillagon.
Az órát néki félve s hálásan nyújtom át:
Nem én rontottam el, Uram, magától megállt."

/ Endrődi Károlyné /

Reményünk Krisztus!

/ gondolat az 1996. szept. 7-i győri pápai szentmiséről /

Nincs szerencsém a szélle!

A Hírlevél II. évf. 2. számának szerkesztésekor kaptam megbízást, hogy az 1994. március 14-i - tavaszi napsütésben, de iszonyatos szélben a budai hegyekben tett - egyházközségi kirándulásról írjak. A tudósítást akkor így fejeztem be: "A jó hangulatú kirándulás során az erős szél sem tudta a lelket kifújni a résztvevőkből, kicsit közelebb kerültünk egymáshoz."

Most is jött egy újabb megbízás: "Írjál az 1996. szeptember 7-i győri pápai miséről!" Egyből a viharos szél jutott eszembe, ezért nem is a minden formabontás nélküli, soknyelvű mise részleteiről, a kiváló pontos szervezéséről írok, hanem annak csak utolsó, sokunk számára felejthetetlen mozzanatáról.

Még sokan emlékeznek a szokatlanul hűvös időre, a nagy erejű szélre. Mintha az időjárás lett volna megbízva, hogy a misére a valóban meggyőződésből érkezőket engedje be és a kíváncsiskodókat tartsa távol.

A több, mint két órás szentmise végén a láthatóan igen elfáradt II. János Pál külön is szólt a jelenlévőkhöz, Ternyák Csaba püspök úr veretes fordítása segítségével. Ekkor ámultam el. Nem panaszkodott az időjárásra, hanem... " Mondjunk köszönetet a szélnek, emlékezzetek, hogy pünkösdkor, amikor eljött a Szentlélek, szintén viharos szél volt." Körülbelül ezekre a mondatokra emlékszem, de amit éreztünk: valóban a Szentlélek járt itt egy 76 éves ember - a római pápa - közvetítésével, aki elhozta nekünk a Szentlélek hét ajándékát: a bölcsességet, az értelmet, a jó tanácsot, a lelki erősséget, a tudományt, a jámborságot és az istenfélelmet. Isten fizesse meg neki!

/ B.I./

PIROSKA ÉS A FARKAS

Meglepetten néztek egymásra, mikor az iskolából hazaérve a második csengetésre is csak nagy csend volt a válasz. Legtöbbször ugyanis nagymama előbb kikukucskált, mint ahogy ők az ajtóhoz érnek.

Nemsokára aztán gyors csoszogás hallatszott, feltáruult az ajtó. De nagymama nem azt kérdezte, na milyen jegyeket hoztatok gyerekek, hanem sietve fordult vissza a szobája felé. jaj, bocsássatok meg, elszámítottam magam, kérek 5 perc türelmet - mondta menet közben, és már kattant is maga mögött a kilincs.

Piroska és Farkas nem sokáig csodálkoztak, mert a fenséges konyhai illatok a nagymama szobája felől szállingózó technokol szaggal keveredtek.

Fantasztikus ez a nagymama - szólalt meg Farkas - biztosan a Menő Jenő bácsi karácsonyi ajándéka készül odabenn. Én még szinte azt sem tudom, mikor lesz karácsony, nagymama meg mindjárt elkészül mindennel.

Ha nem is mindjárt, de ádventig készen lesz, mint mindig. Méghozzá gusztusosan becsomagolva! Nagymama azt tartja, hogy az ádvent nem az üzletből üzletbe rohangálás, hanem a lelki előkészület időszaka, és igaza is van - tette hozzá Piroska.

- És milyen jó ajándékokat talál ki! Nagymama nemcsak azt tudja, kinek mi a kedvenc étele, hanem hogy milyen sálat szeret, mindek örülne, mi a szíve vágya.

- Azt biztos - helyeselt Farkas - sőt még azt is, hogy milyen csalival lehet horogra kapni. -

- Na, most biztosan valami nagy marhaságot találtál ki - nézett tétován bátyjára Piroska. Farkas nem ért rá felhördülni, folytatta a gondolatot.

- Emlékezz csak, milyen érdekes, detektíves, angol társasjátékot kaptunk tőle, amikor elkezdtünk angolul tanulni. Menő Jenő bácsi sem véletlenül kapja évről-évre azt a naptárt. És örül is neki! Azt mondja, ha a KFT ügyei már eltemetnek, vagy a nagy - és gondolom ugyancsak puccos - határidő naplója zsúfolta a programoktól, akkor kezébe veszi a nagymama kis ragasztott naptárkáját és megnyugszik.

El is hiszem! - és már sorolta is lelkesen Piroska - nagymama már januárban kis kartonlapokat vág, apró virágocskák rajzával díszíti, szép zsinórral összefűzi. A Szentírásból nagyszívú, nagylelkű emberek, nagy magyarok mondásaiból idézeteket ír rájuk. Úgy látszik megjelent az Új ember falinaptára, most ragasztgatja hónaponként a kartonokra. Milyen más világot láthat Jenő bácsi, ha a nagy, puccos naptár után ezekre a kis lapokra néz!

Éppen befejezték a témát, amikor kezében még a törülközőt tartva, belépett nagymama. Hát ti jobban lemaradtatok, mint én, itt a törülköző, futás kezét mosni, gyerünk ebédelni!

Hamiskás mosollyal tért vissza Farkas. - Tessék elképzelni nagymama, olyan furcsa érzésem van, mintha ma az egész város tele lenne a technokol szagával. Hogy mi a csudától lehet ez?!

- Szent Kleofás - szalad ki nagymama száján meghökkenve - honnan jut eszedbe éppen ragasztó? Aztán hunyorított egy cinkosat és azt mondta: ajánlom, ragadjatok le gyorsan az asztal mellé, ki ne hűljön Farkas egyik kedvence, a kolbászleves.

K.E.

H Í R E K

➤ EGYHÁZKÖZSÉGI NAP lesz 1996. november 16-án (szombaton) 14 órai kezdettel, melynek motója:

" ... talán őrzője vagyok testvéremnek? "

(Ter. 4.9.)

Mindenkit nagy szeretettel várunk!

➤ HÍRLEVÉL Nagy örömmel és köszönettel fogadtuk a sok színes, érdekes cikket, amellyel elhalmoztuk a kedves hívek. Elnézést kérünk az ebből adódó kis zsúfoltságért. Várjuk további cikkeiket!

A Hírlevelet kiadja : a nagytétényi római katolikus egyházközség . Szerkesztik az erre jelentkezők , írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak , vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban , azok a következő személyeket keressék :

Szeibert András (1225. Budapest, Batthyány u. 34. Tel : (1) 226-8699)

Koncz Endre (1225. Budapest, Tenkes utca 4/a. Tel: (1) 226-1323),

Németh András (2440. Százhalombatta, Hága László út 11. Tel : (23) 354-742).

A plébánia leveleszekrényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket .

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg .Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 7 Ft . A költségek fedezésére adományokat elfogadunk .